APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL IX, NR. 90
februarie 2007

O școală particulară la standarde europene:

ȘCOALA PROFESIONALĂ „LA SALLE"

Sfîntul Ioan De La Salle (1651 - 1719) a trăit în perioada în care, în Franța, statul nu asigura educația copiilor proveniți din familiile sărace. Drept urmare, marele pedagog De La Salle întemeiază Congregația „Frații Școlilor Creștine" și școlilor „La Salle". Astăzi, Frații școlilor Creștine au peste o mie de școli și facultăți în 82 de țări.

Școala Profesională „La Salle", din Pildești, Neamț, s-a născut ca o alternativă și un răspuns social la dreptul fiecăruia la o educație de calitate. În același timp pretinde dezvoltarea integrală și armonioasă a tuturor capacităților elevilor, formarea lor în respectul față de drepturile și libertățile fundamentale și pregătirea lor pentru a participa în mod activ, competent și critic în viața profesională, socială și culturală. Misiunea școlii este de a forma oameni care să trăiască după valorile umaniste și creștine punînd accent pe respect, solidaritate, toleranță, cinste și profesionalism. Conducerea școlii, reprezentată de Fr. Antonio I. Andueza, director administrativ și prof. Petru Gălățanu, director pedagogic, încearcă și reușește să ofere o formare profesională de calitate acolo unde este astăzi mai necesară: în mediul rural. În cea mai mare parte, finanțarea este asigurată de Asociația Spaniolă de Cooperare Internațională (AECI), organism dependent de Ministerul Spaniol de Externe, dar funcționarea ei este posibilă numai datorită multor persoane și instituții care ajută necondiționat. Taxa pe care o plătesc elevii pentru școlarizare este modică, școala venind în sprijinul familiilor nevoiașe ce nu-și permit cheltuieli pentru școlarizarea copiilor.

Școala dispune de o dotare tehnico - materială de care foarte puține școli beneficiază (laborator de informatică, sală de proiecții și conferințe, capelă, bibliotecă, sală de lectură, sală de gimnastică, atelier de instalații, atelier de croitorie, atelier de tîmplărie etc.) și oferă următoarele calificări: croitor îmbrăcăminte după comandă, instalator tehnico - sanitar și de gaze, tîmplar universal.

Asociația „Institutul Sf. Ioan De La Salle" împreună cu Congregația „Frații Școlilor Creștine" stabilesc și asigură continuitatea principiilor care definesc stilul de educație în această școală care merge în continuitate cu tipul de școală și de educație gîndite cu peste 300 de ani în urmă de Sf. Ioan De La Salle și care și astăzi sînt vii și se reînnoiesc continuu: crearea unui climat de participare care să facă posibilă co-responsabilitatea, acordarea unei importanțe deosebite muncii intelectuale și pregătirii profesionale serioase pentru ca elevul să ajungă la maximumul posibilităților sale, folosirea formativă a timpului liber, practicarea sportului, organizarea de grupuri și asociații, promovarea tuturor în funcție de capacitățile și posibilitățile fiecăruia. Scopul urmărit este de a crea o comunitate creștină cu spirit ecumenic care să fie punct de referință în procesul evanghelizator și model pentru creștere în credință.

Prin tot ceea ce întreprinde, prin deschiderea spre învățămîntul occidental și baza materială, Școala „La Salle" din Pildești oferă atît pregătirea teoretică a absolvenților, cît mai ales cea practică și pentru viață.

Drd. MIHAI FLOROAIA

0,8 MARTIE

Statistic, atît a mai rămas din vechea Zi a Femeii! Din sărbătoarea roșie, poreclită de mucaliți Ziua Haziaicelor. Femeia mileniului trei s-a sastisit să tot admire pe Ana Pauker, Larisa Gorbaciov și Tovarășa academician de renume mondial. Femeia de știință care a revoluționat chimia în domeniul polimerilor. Acum sîntem proamericani, privind tot mai admirativ spre Casa Albă. Locul unde s-au hîrjonit ghidușa Monica și Saxofonistul Bill. Unde e văzută tot mai des Condoleezza Rice- femeia de culoare de mare succes.

Un lucru e clar: 8 Martie nu poate fi șters cu buretele din calendar. O dată pe an! Măcar o dată pe an, să ne plecăm capetele cu venerație în fața femeii, fără a uita că este sarea pămîntului și fiorul dragostei. Să o cinstim cum se cuvine, indiferent dacă este senator, procuror, doctor, profesor sau pur și simplu mamă. "Toate popoarele civilizate au respectat femeile", spunea la vremea lui J.J. Rousseau. Iar A. France completa: "Femeia este o ediție de lux a umanității, scoasă de natură..." Indiferent ce credeți despre existența acestei zile, nu uitați că la 8 Martie mamele primesc flori, învățătoarelor li se recită poezii, bunicilor li se dau felicitări și ghiocei iar primarul urbei e mai atent cu subordonatele. Concluzia? 8 Martie a devenit ziua oficială de băgare în seamă a femeilor. Bărbați, acționați ca atare! Rostiți numai cuvinte alese: "soție iubitoare", "zîna căminului", "centrul universului", "amantă seducătoare". Vocabulele "comuniste" de tipul "mamă eroină, "gospodină desăvîrșită", "fruntașă în producție "...să dispară din vocabularul dumneavoastră.

Mai are nevoie cineva de 8 Martie? Se pare că da. De ce să ne supărăm pe fericire, indiferent de unde vine ea? Sînt mame pentru care unicul cadou din viața este felicitarea anuală, desenată de copil la școală , pentru această zi. Hai să nu le stricăm fericirea! Hai să ne bucurăm soțiile cumsecade, copiii noștri, sănătoși și buni, colegele minunate. Mîine, pe 9 Martie, e Ziua Bărbaților și trebuie să le dați 44 de pahare. Atunci e jale! De Sărbătoarea eternului feminin amintiți bărbaților zicerea modernă: „ Iubește-mă o clipă sînt cea mai tare tipă!"

Dumitru RUSU

Admiterea în învățămîntul superior

● Scutiri de taxe pentru copiii cadrelor didactice

Ministrul educației și cercetării, Mihail Hărdău, a aprobat criteriile generale de organizare și desfășurare a admiterii în ciclul de studii universitare de licență, masterat și doctorat pentru anul universitar 2007-2008.

Admiterea în învățămîntul superior de stat și particular, pentru fiecare ciclu de studii, se organizează pe baza propriilor metodologii de admitere, stabilite de fiecare universitate cu respectarea prevederilor legislației în vigoare și a ordinului de ministru. Admiterea se organizează pe domenii de studii universitare pentru ciclurile de licență, masterat și doctorat ale căror specializări sînt autorizate provizoriu sau acreditate în cadrul respectivei universități.

Admiterea, pentru toate formele de învățămînt ale ciclului universitar de licență, se poate organiza prin concurs într-una sau două sesiuni, înainte de începerea anului universitar. Perioadele celor două sesiuni de admitere, formele și probele de concurs se stabilesc prin metodologie proprie și se fac publice cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului universitar, prin afișare la sediul instituțiilor și prin publicare pe pagina proprie de web.

În cazul în care admiterea la studii universitare de licență se organizează prin examene la anumite discipline, acestea pot fi susținute în limba română sau în limbile minorităților naționale în care acestea au fost studiate în liceu. Pentru studiile universitare organizate într-o limbă de largă circulație internațională, admiterea va conține obligatoriu o probă de competență lingvistică.

Mihaela DRĂGOI

(Continuare în pag. 6)

ÎNVĂȚĂTORUL SCRIITOR MIHAI DAVID - GHINDĂOANI

CENTENARUL NAȘTERII

Dintotdeauna, educația, principalul și perenul resort al evoluției umane și sociale, a avut nevoie de modele stimulatoare și de repere orientatoare. În actuala etapă a societății noastre se simte mare nevoie de elevi și de învățători ca modele și repere. Un asemenea model- și de elev și de învățător- ni-l oferă învățămîntul nemțean prin personalitatea admirabilă a lui Mihai David- Ghindăoani, pe care obștea cadrelor didactice nemțene de astăzi îl sărbătorește la centenarul nașterii, 14 martie 1907, în satul Ghindăoani, comuna Bălțătești (comuna Ghindăoani se va înființa în 1911), într-o familie de țărani gospodari. După ce a făcut în satul său școala primară, ca elev de nădejde al vrednicului învățător Ilie Roban, a intrat, în 1921, elev la Școala Normală "Gh. Asachi" din Piatra Neamț, primul dintre cei 44 de reușiți. Performanța de la admitere a păstrat-o și a consolidat-o mereu și ca elev normalist. A participat în toți anii la concursul pe țară "Tinerimea Română"- corespunzător olimpiadelor școlare de azi- ocupînd în fiecare an un loc onorabil, chiar locul I pe țară, în doi ani.

A absolvit Școala Normală cu cea mai mare medie- 9, pe atunci rar întîlnită- dintre 32 de absolvenți. Pe atunci, absolvenții normaliști mergeau trei ani în Basarabia. A fost repartizat într-un sat din județul Cetatea- Albă, unde a făcut primul an (1927- 1928). În al doilea an (1928- 1929), la cererea cunoscutului învățător nemțean, C. Luchian, pe atunci revizor școlar al județului Tîrnava- Mare, a fost numit de Minister în Ardeal, ca institutor școlar la Școala de ucenici din Sibiu, cerut de un alt mare învățător nemțean, C. Stan, care pe atunci era revizor școlar al județului Sibiu. În acest an școlar (1928- 1929, a colaborat cu C. Luchian la înființarea și redactarea revistei "Graiul Dăscălimei", la Sighișoara. Poezia "Pămîntul Patriei", publicată de el în revistă a fost reluată în culegerea "Cartea serbărilor școlare", folosită multă vreme în toată țara. După serviciul militar la Școala de ofițeri de rezervă de la Bacău, în sept. 1930 vine la Ghindăoani, unde ia clasa I, cu 112 elevi.

Satul natal, cu admirabila-i moștenire istorică, i-a fost busola vieții în crearea operei practice și teoretice: didactice, educative, literare (poezie, teatru, memorialistică). Ogorul principal al cultivării ideilor sale a fost presa: cea locală (Avîntul, Reformatorul, Petrodava și, cu precădere, Apostolul); regionale (Însemnări ieșene) și centrale

Prof. Traian CICOARE

(Continuare în pag. 7)

"SĂ NE APROPIEM DE EMINESCU CA DE UN CONTEMPORAN ÎN DURATĂ ETERNĂ"

Școala "Mihai Eminescu", în plină maturitate și strălucire, a serbat, pe 15 ianuarie, pe "patronul ei spiritual", "pe sfîntul preacurat al ghiersului românesc", Mihai Eminescu și 34 de ani de existență, ani de perene acumulări intelectuale și înălțare spirituală.

A fost un prilej fericit ca la mijloc de ianuarie, să topim în acest templu spiritual, bunătatea sufletelor noastre, fie învățăcei, fie dascăli. La ceas de sărbătoare, dascălii, integrîndu-se cu toată ființa în viața școlii, aburi de suflet umezindu-le genele, au vrut ca mesajul și bucuria adusă de această sărbătoare să răzbată cît mai departe de acest spațiu strict limitat (unde multe din extraordinarele lucruri ce se petrec zilnic rămîn necunoscute)- numit școală.

Mari și mici au fost timp de o săptămînă într-o forfotă continuă, punîndu-și în aplicare atît inteligența lingvistică, cît și pe cea muzicală sau spațial artistică. Activitatea elevilor s-a îmbinat armonios cu activitatea personalului didactic, organizînd un program variat: elevii claselor I- IV au organizat un program artistic la Cercul Militar, elevii claselor V- VIII au pregătit în ziua de 15 ianuarie un scenariu literar.

Desăvîrșiți dascăli în domeniul creațiilor artistice, profesoarele de la catedra de limba și literatura română au realizat de ziua marelui poet un program artistic. Eminescu a alunecat astfel prin fluidul liric al poemelor, intrînd în "durata fără de durată", primind sărutul Luceafărului. Eminescu, ca și Luceafărul, "alunecînd pe-o rază", "s-a purtat în întîmpinarea infinitului, mai departe decît oricine".

Într-o societate în care spiritul pragmatic domină, într-un context în care lumea e "semn de întrebare", dascălii Școlii "Mihai Eminescu", amintindu-și de Eminescu, pentru creația căruia copilăria a jucat un rol major în descoperirea drumului poetic, au încercat sprijiniți de învățăceii școlii să facă, ca prin poezia "Luceafărului" să exprime taina vieții cea mai profundă. Poezia sa este locul în care vom găsi "vindecarea" cînd vom da de greu. Opera lui Eminescu a coborît în sufletul nostru, luminîndu-ne pe dinăuntru.

Trebuie să-l privim pe Eminescu cu ochii deschiși pentru că așa l-au privit și-l vor privi mereu dascălii Școlii "Mihai Eminescu", oameni de suflet, cu o aleasă cultură, marcînd evenimentul aniversar prin versuri, muzică și teatru.

"Eminescu a fost cel mai sărac om pe care l-a născut vreodată limba română, pentru că și-a schimbat aproape tot sufletul în cuvinte. De asta, pentru noi este mult mai viu decît mulți dintre noi" (Nichita Stănescu).

Prof. Loredana TRUFAȘ

FLOAREA ȘI RODUL DE MÎINE

Lucrînd cu unealta, cu condeiul sau cu cartea, adăugăm valori noi la zestrea colectivă. Ne construim nouă și celorlalți o viață mai bună și mai frumoasă. Munca fiecăruia este pictura care, însumată, face ca torentul impetuos al efortului să izbească și să deschidă porți nebănuite.

În grija noastră de educatori- părinți sau dascăli- trebuie să așezăm la loc de frunte ceea ce, cu vorbe potrivite spunea un mare gînditor: "Primul principiu al onoarei inoculat în sufletul celui pe care-l educi, este că e rușinos să-și datorească întreținerea vieții altcuiva decît muncii sale" (J.G. Fichte). Pentru acest fel de viață, cîștigat onest, ca urmare a capacităților de efort fizic și intelectual afirmate în fapt, ne creștem copiii.

Copiii trebuie să știe de la vîrsta școlii că știința de carte are un dublu scop- acela de a-i deprinde cu folosirea uneltelor activității viitoare și de a le deschide orizontul împlinirii lor umane. Și trebuie să mai știe că fiecare răsărire sănătoasă în ogorul muncii va îmbogăți grădina țării, a civilizației umane.

Să ne învățăm, deci, elevii să se pregătească prin muncă pentru muncă, obișnuindu-i s-o conceapă ca pe cea dintîi datorie. Ce rost ar avea el, "trestia gînditoare", fără ea? Cum s-ar împlini viața lui într-un pustiu al inactivității? Se va amăgi singur dacă va aștepta din partea altora ceea ce îi trebuie nu numai pentru împlinirea necesităților existenței, dar și pentru desăvîrșirea personalității sale.

Mai trebuie să fie deprinși să prețuiască lucrul bine făcut, să ostenească pentru el, răsplătiți fiind de mîndria de a fi fost în stare să-l izbutească. Vor fi, astfel, apreciați și de cei din jur. Așa se vor așeza singuri în rîndul celor care fac lumea mai bună și mai frumoasă prin truda minții și a brațelor.

De generații, românii știu o vorbă înțeleaptă, care spune că dacă nu lași pe pămînt un strop de sudoare, locul unde ai trăit nu va rodi niciodată.

Sîntem cu toții picături în marele ocean dar atîrnă de noi să fim cristale de rouă ce izvorăsc arc de curcubeu. Călăuzind pașii copilului, trebuie să-l ducem spre mîndria luminii, spre mîndria omului truditor care înflorește pămîntul, răsplătindu-l cu fapta lui pentru că l-a născut și l-a legănat.

Să facem din elevii care ne sînt încredințați spre educație oameni de omenie, harnici, cuviincioși și cinstiți, ajutînd să se nască din mugure, floarea și fructul de mîine!

Inst. Olimpia CORDUNEANU

PĂRINȚI DE PĂRINȚI, COPII DE COPII

Știu că dintotdeauna și mai ales la noi, la români, părinții și-au dorit ca odraslele lor să trăiască mai bine decît au trăit ei. Am întîlnit zeci de părinți care își rup de la gură- vorba românului- ca să asigure copiilor un anumit belșug, ba unii fac sacrificii imense pentru aceasta.

Ca profesor cu ceva vechime, am avut prilejul să urmăresc acest fenomen pe parcursul multor ani. Cred că regimul politic are mai puțină importanță. Și înainte, și după decembrie 1989, părinții se străduiau să asigure condiții cît mai bune de viață copiilor lor.

Dar și înainte și după '89 am cunoscut multe cazuri în care grija părintească lua forme aberante. Există mai multe categorii. Sînt în primul rînd, acei părinți cu o bună stare materială și care își fac din traiul copiilor lor un titlu de glorie. Mulți dintre acești părinți au avut o copilărie sărăcăcioasă și consideră că e firesc ca aceia cărora le-au dat viață să se bucure de tot ce nu au avut ei. Și îi văd pe feciorii lor de bani gata sfidînd trecătorii din mașinile lor supraluxoase, îmbrăcați în haine de firmă, privind cu dispreț suveran la muritorii de rînd, care nu au ceea ce au ei.

O altă categorie sînt acei părinți mai sărăcuți sau foarte sărăcuți, care fac tot ce pot pentru ca nici copiii lor să nu tînjească după ceva. Cunosc multe cazuri de părinți cu venituri modeste care fac ce fac și plătesc meditatori, pentru ca fata sau băiatul să intre la o facultate. Pentru că mai dăinuie ideea conform căreia mai multă școală înseamnă o pîine mai albă.

O altă categorie sînt acei părinți care nu-și propun să le asigure copiilor o "viață dulce" dar care se lasă "încălecați" de aceștia și le fac toate mofturile, chiar dacă nu le convine acest lucru.

Nimic nu este mai profund uman decît dragostea și grija părinților față de copii. Dar aceste sentimente și acțiunile pe care le generează trebuie controlate și menținute în limitele care să asigure copilului o dezvoltare normală, în consonanță cu propriile sale aspirații dar și cu exigențele vieții sociale.

Orice exagerare, fie într-un sens, fie în celălalt, nu poate duce decît la eșec, fie că este vorba de partea de sus, fie de partea de jos a societății.

Prof. Valerian PERCĂ

DOUĂ CĂRȚI SEMNATE NICOLAE CARUCERU

În mai puțin de un an, Nicolae Căruceru a propus cititorilor trei cărți de poezie, toate trei abordînd specii mai puțin frecventate de scriitorii trăitori în Neamț.

Dacă prima - INDECENȚE (semnalată de noi în ziarul Ceahlăul din 11 septembrie 2006) - conținea fabule și pamflete, cea de-a doua - RECURS LA BUNĂ-CUVIINȚĂ - conține 630 de catrene (epigrame).

Considerăm că nu este lipsit de importanță să remarcăm grija manifestată, și de această dată, pentru aspectul grafic al cărții care a cîștigat și prin reproducere, pe prima copertă, a sugestivei compoziții ,,Acvariu. Peștele mare îi duce pe cei mici" a pictorului Petru Diaconu.

Și de această dată, autorul demonstrează, dacă mai era nevoie, că este un bun mînuitor al cuvîntului, turnat în chingile rigide ale poeziei cu formă fixă (lucru pe care îl face încă de la debutul său din 1957) și, mai ales, stăpînește știința transformării faptului cotidian, desprins parcă din rubricile ,,faptului divers", în poezie spumoasă, dar mai ales, nu de puține ori, acidă, chiar sarcastică.

Nicolae Căruceru se dovedește un observator atent la tot ceea ce se întîmplă în jurul său, în jurul nostru, și, beneficiind de un dezvoltat simț critic, tranșant, de o eleganță dar și de o spontaneitate aparte, nu lasă parcă să-i scape nimic, preocupat să-și completeze ,,insectarul" cu noi piese.

Cartea se constituie într-o autentică imagine a lumii în care trăim, lume în care ,,repetenții" la morală, din păcate, nu sînt puțini. Mai mult, se pare că numărul lor crește pe zi ce trece.

Note de lector:

Dacă în prima carte cititorul s-a întîlnit / delectat cu fabula și cu pamfletul, acum autorul ne propune o întîlnire cu epigrama, așa cum am precizat deja, în 630 de catrene grupate în peste treizeci de teme, care mai de care mai sugestiv intitulate.

Citām doar cîteva titluri ale compartimentelor tematice și exemplificăm cu cîte un catren: ,,Meseria brățară de aur" (,,Trecut prin multe meserii, / A ocolit, în ocupații, / Sectorul de mașinării / Și s-a oprit la mașinații" - Polivalență), ,,În doi peri" (,, De bănci e tîrgul arhiplin / Și tot mai multe își fac cale, / Cu toate astea mulți susțin / Că sînt în criză de parale" - Inexplicații), ,,Talente" (,,După un succes deplin / Criticii în cor susțin: / Unii - că e ta-len-ta-tă, / Alții - că e ta-re-n ta-tă" - Controversă lingvistică), ,,Etalări de cunoștințe, la ședințe" (,,A spus ce a avut de spus / Și a contribuit nespus, / Dar chiar și dacă nu vorbea, / Tot cu atît contribuia" - Contribuție), ,,Vicisitudini" (,,- S-a aprobat o nouă schemă / Cu opt directori de problemă. / - Dar muncitori cîți sînt, se știe? / - Tot opt. Rămași din peste-o mie." - Reorganizare), ,,Micro-fabule" (,,Încă vițel, / Totuși, mai nou, / Încornuțel, / Dă semne-a bou" - Ereditate).

Multe din cele cîteva sute de catrene semnate de Nicolae Căruceru ar putea face obiectul citării, dar preferăm ca fiecare potențial cititor să aibă satisfacția lecturii și să vadă, să constate, citind acest RECURS LA BUNĂ- CUVIINȚĂ, dacă nu cumva satira autorului i se adresează și lui. Cine știe?!

*

Cea de a treia carte - HISTRIONICE - editată recent (2007), ca și precedentele, sub emblema, de acum, a prestigioasei Edituri ,,Crigarux", îl înscrie meritoriu pe Nicolae Căruceru în marea familie a autorilor de poezie cu formă fixă.

De-ar fi să ne referim fie și numai la una din specii, amintim că de vreo mie de ani, nu puțini au fost cei care s-au

Constantin TOMȘA

(Continuare în pag. 3)

STAREA ŞCOLII ÎN FEBRUARIE

Lună decisivă pentru învățământ

Luna februarie a fost, pentru întreg sistemul, una plină de decizii importante. A fost aprobat bugetul pentru acest an și s-au hotărît direcțiile spre care vor merge investițiile în infrastructură. Ministerul a finalizat variantele de subiecte pentru examenele naționale și le-a publicat pe site. Proiectul Legii învățămîntului s-a dezbătut pe 28 februarie la Piatra Neamț, Roman și Tîrgu Neamț, zi în care directorii de școli din aceste zone au discutat despre starea învățămîntului nemțean și au asistat la lansarea lucrării "Teste de legislație, management și limbă străină pentru inspectori și directori". Vineri, 24 februarie, cele două adjuncte ale prof. Dorina Drexler, prof. Maria Rusu și prof. Liliana Georgescu, au reușit la concursul de confirmare pe funcție. Tot în februarie au fost recepționate lucrările de reabilitare-modernizare de la Școala "Spiru Haret", Palatul Copiilor și Casa Corpului Didactic.

La sfîrșitul lunii a fost programată și prima înfățișare în procesul sindicate - IȘJ- consilii locale - 156 de unități de învățămînt pentru obținerea unor drepturi destinate și neacordate cadrelor didactice cu grad I și o vechime de cel puțin 25 de ani la catedră.

Școli și grădinițe noi

Printre cele 23 de proiecte de construcție sau lucrări de consolidare-reabilitare și extinderi pe care conducerea Inspectorului Școlar al Județului (IȘJ) Neamț le-a propus Ministerului Educației și Cercetării pentru finanțare anul acesta, se află 4 grădinițe noi și 3 școli cu clasele I-VIII, o cantină, dar și continuarea lucrărilor la alte patru clădiri noi ce vor îmbogăți infrastructura școlară a județului.

Bugetul învățămîntului nemțean însumează, deocamdată, 15.800.000 RON, la care se vor adăuga rectificările bugetare de peste an, dar și fondurile externe venite pe programe de dotări sau alte categorii de programe.

Printre proiectele ce urmează să fie continuate în cursul acestui an, cu finanțare de la minister, se află și construcția școlii cu zece săli de clasă din cartierul social "Speranța" de la periferia municipiului Piatra Neamț. Fondurile necesare pentru terminarea lucrărilor în 2008 la această școală, în care ar urma să învețe 190 de elevi, se ridică la 1.000.000 lei. Tot aici va fi construită, pînă în 2008, o grădiniță pentru 200 de preșcolari, pe o suprafață de 600 mp, ce va funcționa în subordinea școlii, lucrare ce are nevoie, pentru început, de 500.000 lei.

Pregătiri pentru examenele naționale

Ministerul Educației și Cercetării a publicat, pe site-ul propriu, variantele finale ale subiectelor pentru Examenele Naționale din acest an. Inspectoratul Școlar Județean Neamț are obligația de a asigura accesul la variantele finale pentru elevii din unitățile de învățămînt care nu au conectare la Internet.

În județul Neamț majoritatea școlilor au acces la Internet și atunci fiecare școală va lista pe suport de hîrtie variantele finale de subiecte atît pentru testele naționale, cît și pentru bacalaureat. În cazul în care există școli în care serviciile de Internet nu sînt de calitate, a fost luată în calcul și posibilitatea ca CD-ul cu subiecte să fie preluat de la Inspectoratul Școlar.

Ministerul a transmis fiecărui inspectorat o notă informativă prin care interzice realizarea oricărui parteneriat între Inspectoratele Școlare Județene și edituri în ceea ce privește multiplicarea variantelor de subiecte finale. „Subiectele pentru Examenele Naționale 2007 au fost făcute publice în sprijinul elevilor, oferind gratuitate și egalitate de șansă. Nu sînt sursă de profit pentru tot felul de «binevoitori»", a declarat ministrul Mihail Hărdău.

În ceea ce privește broșura cu rețeaua școlară pentru admiterea la liceu și școli de arte și meserii, destinată candidaților din clasele terminale de gimnaziu, aceasta ar trebui să fie tipărită în luna mai.

Verde la calculatoare subvenționate!

Elevii și studenții care doresc să beneficieze de Programul social "Euro 200", prin care Ministerul Educației și Cercetării oferă acel vaucer pentru achiziționarea unui calculator performant, pot depune cereri pînă la data de 30 aprilie 2007. Cererile se depun la secretariatul unității de învățămînt, urmînd ca, în perioada 15 aprilie- 14 mai, comisiile constituite în școli să evalueze eligibilitatea cererilor depuse.

Comisia centrală va analiza dosarele depuse pînă la data limită, între 10 și 27 mai, urmînd ca lista beneficiarilor eligibili să fie afișată pe pagina web a programului între 11 mai și 1 iunie. Pentru că programul are fonduri limitate va urma o nouă triere, după corectarea eventualelor erori, iar lista beneficiarilor finali va fi publicată pe 3 iunie. Contestatarii listei au posibilitatea să depună un memoriu între 3 și 5 iunie, iar acestea vor fi soluționate pînă pe 22 iunie 2007. Lista finală va fi afișată pe internet pe 24 iunie, la ora 18,00.

Angela BRUDARU

Daniel Dieaconu, la poale de Ceahlău

Semnalăm pe această cale apariția în anul 2006, la Editura Cetatea Doamnei din Piatra - Neamț, a monografiei La poale de Ceahlău. Oameni, locuri, fapte - între istorie și legendă, a domnului prof. drd. Daniel Dieaconu de la Școala de Arte și Meserii Grințieș Neamț. Bazată pe studiul în arhivă și consultarea unei bogate bibliografii, lucrarea prezintă în cele 140 de pagini evenimente petrecute în decursul timpului prin zonele de la poalele Ceahlăului, evenimente ce ne sînt puțin cunoscute nouă, celor de astăzi.

Prefațată de prof. univ. dr. Șarolta Solcan de la Facultatea de Istorie din București, cartea este structurată în patru capitole: Rolul satelor din Valea Bistricioarei în istoria medievală a Moldovei; Evoluția istorică a populației. Procesul de impopulare și migratoriu; Viața spirituală la poalele Ceahlăului; Ocupații, obiceiuri, tradiții, viața cotidiană. În încheiere avem un Mic îndrumar turistic pentru Valea Muntelui și Anexe: hărți, fotografii, documente.

În Introducere, domnul profesor menționează numele personalităților din zonă și nu numai, care și-au dedicat viața studiului zonei precum: preotul Constantin Mătasă (care a descoperit tezaurele neolitice ale Neamțului și a dăruit județului un Muzeu de Istorie, monografii ale localităților, ghiduri), învățătorul Teoctist Galinescu, C. Turcu, Gh. Ungureanu, C. D. Ghiorghiu și, nu în ultimul rînd, dr. Gheorghe Iacomi.

Prin studiul publicat, autorul rememorează cu multă căldură principalele evenimente istorice derulate în zona Ceahlăului, însă nu uită să remarce și bogata viața spirituală ce s-a dezvoltat pe acele meleaguri. Multe din documentele privind istoria medievală a zonei (Ceahlău, Izvorul Alb, Grințieș, Hangu, Poiana Teiului, Bicaz etc.) au fost studiate de către autor, oferindu-ne informații rar întîlnite prin publicațiile de pînă acum. Cititorul face o călătorie cu imaginația prin aceste locuri mirifice văzînd cum credința și lupta s-au îmbinat cu viața și munca grea a plutașilor de pe Bistrița.

Pentru Daniel Dieaconu locuitorii din zona Muntelui Ceahlău au constituit și constituie un model, studiul de față fiind un omagiu adus tuturor străduințelor acestora.

Monografia „La poale de Ceahlău" oferă în premieră informații istorice, geografice, turistice și mitologice tuturor celor interesați de istoricul zonei și de turismul local actual, fapt pentru care o recomandăm cu multă căldură.

Drd. Mihai FLOROAIA

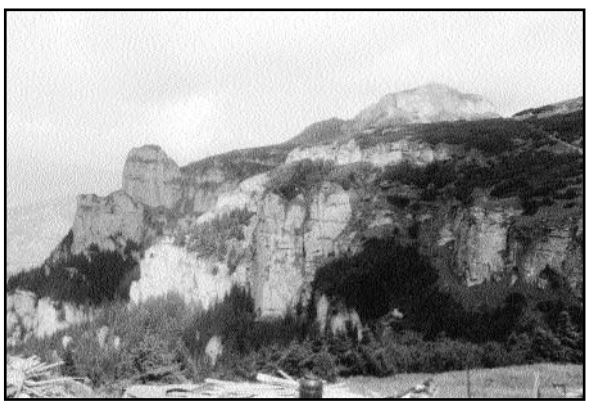

DOUĂ CĂRȚI SEMNATE NICOLAE CĂRUCERU

(Urmare din pag. 2)

Străduit să-și ,,toarne în cofrajul" sonetului gînduri, idei, sentimente. Nume celebre (Dante, Petrarca, Leonardo da Vinci, Michelangelo, în literatura universală și peste trei sute de autori români, cap de serie fiind Gheorghe Asachi) au dat strălucire poemului cu paisprezece versuri, fie în stil englezesc (decasilabic), italian, spaniol, românesc (endecasilabic) sau frațuzsc (alexandrin).

Acestora li se alătură astăzi și Nicolae Căruceru cu volumul intitulat sugestiv ,,HISTRIONICE, poezii cu formă fixă - sonete, rondeluri, triolete, glose, gazeluri", titlu în deplin acord cu tonul mucalit al poeziei ce o conține.

Cele optsprezece sonete, prin formula adoptată - vers endecasilabic, două catrene, două terține sau trei catrene și un distih, rimă îmbrățișată ș.a. - se înscriu în tradiția românească, care, în general, a optat pentru stilul italian.

Citind aceste poeme din primul compartiment al cărții, constatăm că Nicolae Căruceru, pe lîngă harul evident în ale poeziei, este un cunoscător în materie, de-ar fi să amintim și numai faptul că sînt vizibile, în creația sa, influențele mentorilor săi, fie că aceștia se numesc Mihai Codreanu (autorul nostru își deschide ciclul din prezenta carte cu ,,Sonetul" în care, ca și maestrul său, în volumul din 1957, consideră această specie ,,Distins, precum o divă - duh și forme - / Tulburătoare-n nopțile de veghe, / Îi ține la distanță de o leghe / Pe iubitorii de rigori și norme") sau Tudor George, autor al cunoscutei ,,Trilogia sonetelor", al sonetor glosă, dar și al masivei istorii ,,Cartea sonetului", autor căruia îi dedică poemul ,,Homeopatul", in memoriam, socotindu-l și, desigur aderînd la această credință, ca un adept al ideii că terapia ,,prin sonete / Pe bază de umor și voie bună, / Cu picuri de licori și mătrăgună, / Dă rezultat și poate să îmbete".

Se spune, și chiar așa este, că poezia cu formă fixă, cu regele ei sonetul, ar fi o piatră de încercare pentru cel care are cutezanța să pătrundă în tărîmul mirific al poeziei.

Ei, bine, Nicolae Căruceru demonstrează cu prisosință că a pătruns cu dreptul în acest univers, dîndu-și examenul de admitere cu această carte care mai conține încă vreo sută de poezii distribuite în alte patru compartimente: rondeluri (28), triolete (60), glose (5) și gazeluri (4).

Cartea aceasta, împreună cu precedentele, se constituie într-o demonstrație a capacității creatoare în domeniul histronic, în sensul bun al cuvîntului, iar celui ce nu este convins de adevărul acestei afirmații, îi adresăm invitația să o citească și, în cazul cînd tot nu va fi de acord cu noi, îi propunem să se oprească la una din speciile poeziei cu formă fixă, abordate de Nicolae Căruceru, și să demonstreze că oricine poate crea literatură.

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ●

● Revista, **ROMÂNIA LITERARĂ**, nr. 5/2007 consemnează trecerea în eternitate a unui important prozator din generația optzecistă, Gheorghe Crăciun. Semnează articole despre el Ioana Pîrvulescu, Florina Iliș, Alexandru Mușina, Alexandru Matei, Andrei Bodiu, Alex. Ștefănescu. ● În **OBSERVATORUL CULTURAL** nr. 101/2007, Constantin Hușțiuc scrie despre expoziția dedicată comunismului din România, deschisă la Muzeul Național de istorie București, sub titlul "Candoarea ca un zid". ● Un interesant interviu cu prozatorul și regizorul Mircea Danieliuc semnează poetul Nicolae Coande în revista **SUPLIMENTUL DE CULTURĂ** nr. 114/2007; ● Ovidiu Pecican polemizează în **IDEI ÎN DIALOG** nr. 11/2006 cu Florian Roatis pe marginea comentariului acestuia la cartea Martei Petreu "Filosofii paralele", în care acesta o considera pe autoare incompetentă filozific. ● Tinerii traducători dau glas marilor autori - o anchetă despre starea traducerilor realizate de noua generație citim în **SUPLIMENTUL DE CULTURĂ**, nr. 112/2007. ● O amplă discuție despre comunism citim în revista **APOSTROF** nr. 1/2007, la care participă Ruxandra Cesereanu, Ion Manolescu, Corin Braga, Doru Pop, Angelo Mitchievici, Ion Stanomir, Paul Cernat, Ovidiu Pecican, Dorin Dobrincu și Ștefan Borbely.

OCHELARIST

FIDES ET RATIO ÎN "PROBELE" METAFIZICE THOMISTE DESPRE EXISTENȚA LUI DUMNEZEU (II)

(Urmare din nr. trecut)

A doua cale sau probă "are ca punct de plecare cauza eficientă". Și de data aceasta Thoma se mișcă în universul metafizicii, dar acum legitimînd principiul ca eficiență, deci, zicînd aristotelician, că "primul punct de plecare al schimbării și imobilității".

Dar și aici Thoma ține să precizeze că această cauză este numită de către noi Dumnezeu, iar numirea urmează tot unei demonstrații metafizice: "Deci, este necesar să se stabilească o cauză eficientă pe care toți o numim Dumnezeu".

A treia probă "își trage punctul de plecare din posibil și din necesar" și este explicat astfel: dacă tot ce este în lumea noastră se naște și piere, e imposibil ca un lucru să fi existat dintotdeauna, dar dacă odată posibile, toate ființele cer necesarul și încă necesarul în sine, care nu mai trebuie explicat, atunci un asemenea necesar trebuie să existe și existînd "noi îi spunem Dumnezeu".

A patra probă are "ca punct de plecare treptele care se constată în ceea ce există". Astfel, se poate constata că în ființe există mai mult sau mai puțin bine, mai mult sau mai puțin adevăr ș.a.m.d. Dar ceea ce este absolut adevărat, absolut bine etc. trebuie să fie unic, neputînd să existe mai multe absoluturi. De aceea, zice Thoma, în aceeași lucrare: "absolutul este cauza tuturor celor ce există și există o ființă care este cauza existenței tuturora, iar acesteia noi îi zicem Dumnezeu".

În fine, ultima probă, ca punct de plecare în guvernarea lumii reia un motiv tot antic, aristotelic în speță, cel al finalității universale. Toate lucrurile, zice aristotelician Thoma, se mișcă spre un scop anume. Dar în timp ce Stagiritul nu implica intenționalitatea unei inteligențe, Aquinatul admite că orice lucru se îndreaptă către scopul său nu forțat, ci intenționat. De aceea la scara universului va trebui să existe o ființă pe măsură, o ființă inteligentă, prin care toate lucrurile să fie conduse către scopul lor, "Și această ființă este numită Dumnezeu".

Dumnezeu, enunță Thoma, nu este un corp ci primul motor, actul pur și ființa cea mai nobilă dintre toate, pentru că nu se poate ca un lucru să fie superior altora în absolut. Dumnezeu are un chip, are "părți corporale", merge sau stă, deci are un loc în ordinea spațială? Da, dar toate acestea, previne Thoma ca și Averroes dealtminteri, sînt numai "prin analogie": cînd se spune, bunăoară, că are ochi, ochii desemnează puterea pe care o are de a vedea într-o manieră inteligibilă și nu sensibilă; faptul de a sta simbolizează imobilitatea și autoritatea sa, iar cel al deplasării locale, mișcările lui spirituale.

Simplu și unic, Dumnezeu (principiul) mai este, sau mai trebuie să fie (trebuie pentru că aveam de-a face cu o reconstrucție în care atributele sînt și condiții, ori în primul rînd condiții de inteligibilitate) perfect, infinit, etern, ubicuu, Binele suveran.

"Perfecțiunea este de nedespărțit de ființă în integralitatea ei, căreia nu-i lipsește nimic, după cum nici nu-i prisosește ceva.

"Este infinit prin condiția unicității, ca și prin aceea a indeterminării, Dacă ar fi materie și/sau formă, n-ar îndeplini condiția, pentru că materia este circumscrisă de formă și forma este circumscrisă de materie, iar două finite nu fac posibil infinitul sau nu "infinitul bun", așa cum l-a numit Hegel.

"În "Summa theologica", Thoma, în cazul atributului "etern" explică astfel: "Dumnezeu (principiul) este mai mult decît etern, El este eternitatea sa" pentru că El nu are a se naște, nici a pieri, nici a trece dintr-o formă într-alta. La fel ca existentul parmenidian, principiul thomist nu are a se transforma, tocmai pentru că este unu, indeterminat, simplu, infinit și etern.

"Ce ar însemna ca principiul să se transforme? Ar însemna că ubicuitatea și-ar pierde sensul. Ce ne-ar mai spune, bunăoară, propoziția că Dumnezeu (principiul) este peste tot, în toate ființele, dar nu ca o parte a existenței lor sau ca un accident. El "este în toate ființele pentru că le dă existența, puterea și acțiunea și această proprietate de a fi peste tot este în exclusivitate a Lui însuși".

"Încă mai înainte de Thoma, Binele fusese identificat cu Dumnezeu de către Plotin, dar și cu principiul la Platon în "Republica": "Așa cum este soarele față cu lucrurile pe care le face vizibile, pentru că le luminează, este și Binele cauza științei și adevărului".

Binele metafizic pare să fie numele ordinii și armoniei universale. Aristotelician, Thoma se mișcă înlăuntrul orizontului metafizic, dar cînd trece de la bine la bunătate deplasează accentul de pe principiu pe divin, cu o conotație ontologică: "se poate spune că de la ființa primă care există și este bună prin esența sa își iau bunătatea și existența lor toate cele care participă la ființă într-un fel de asimilare".

Este drept că Thoma așează mai presus de orice, în această ordine, revelația, care ar include fundamentele cunoștinței omenești privitoare la Dumnezeu fără să fie cunoaștere a lui, ceea ce ar fi peste puterea minții umane. Aquinatul, avea să observe Etienne Gilson, distinge între revelatum (revelat), care include "esența existenței revelate", iar nu cunoscute, ea fiind față cu rațiunea incognoscibilă și revelabilă, "un ansamblu de cunoștințe" rezultat dintr-o "disponibilitate permanentă a științei totale în vederea operei teologice". Revelabile, așadar capătă sens prin raportarea la revelatum, care dă "știința totală" și într-un fel face trecerea la teologie, permițînd să se înțeleagă cum poate acesta "să absoarbă o doză de filosofie fără să-și corupă esența și să-și piardă unitatea".

Incluzînd revelatum (obiect al credinței) prin revelabile, teologia își construiește domeniul său de exercițiu în limitele acestuia, ceea ce și explică, după Thoma, dubla sa deschidere care vine din capacitatea sa de a pune în acord fides et ratio.

Masterand prof. Dumitrița VASILCA

UTOPIA CA REALITATE (3)

O analiză a romanului "1984" în contextul universului literar Orwelian și ca o capodoperă a genului utopiei negative

(Urmare din nr. trecut)

În partea a treia Orwell e preocupat să anihileze speranța; nu va fi nici o revoltă și prin urmare nici o eliberare. Omul nu poate suporta durerea, iar Partidul controlează durerea. Este aproape intolerabilă această a treia parte, chiar mai mult decît restul cărții , pentru că totul are un aer de moarte, decădere, mizerie și disperare iar adîncimea suferinței îl amintește pe Dostoievski. O'Brien devine Marele Închizitor iar Winston și cititorul sînt lăsați fără speranță .

De altfel, Orwell însuși mărturisește că dacă n-ar fi fost atît de bolnav, cartea n-ar fi fost atît de întunecată.

În "1984" utopia este prezentată cu simplitatea cutremurătoare a unei traume, ca abisul în care se prăbușește viitorul. Noțiunea tradițională de "utopie" ca viitor bun este astfel inversată, anulată.

Se poate vorbi mai degrabă de un "non-viitor" sau "antiviitor". Insula imaginară a lui Morus are un nume care înseamnă literal în greacă "nicăieri"; aspectul înspăimîntător al lumii imaginare a lui Orwell este că ea se află undeva în noi și în jurul nostru.

Ceea ce face din spectacolul orwellian unul terifiant este această bolnăvicioasă adăugare de detaliu peste detaliu despre o societate dezumanizată pînă în cele mai profunde resorturi, în care frica și anxietatea fac parte din rutina zilnică iar somnul însuși e incapabil să mai ofere alinare. De altfel, limita extrem de firavă dintre realitate și imaginație e la fel de înspăimîntătoare: aparent, nimic nu e prea greu de imaginat, tehnic sau psihologic; Winston cedează, dar ce garanție avem că noi înșine nu am face-o atunci cînd umbra amenință să ne înghită? Întîi cade "omul exterior" apoi urmează sinele pentru că totul se prăbușește în fața torturii absolute .

Orwell nu scrie un tratat politic, ci unul despre natura umană .Secretul partidului este acela că și-a însușit tehnicile puterii absolute și, ca urmare, omul devine maleabil, în aceste condiții, iar în supunerea lui, fărîma aceea de conștiință de sine care îl separă de animal, este anulată cu desăvîrșire .

În ultimă instanță, Winston cedează pentru că se simte neajutorat în fața lui O'Brien. În acea neajutorare și din acea spaimă se naște ceea ce el numește "dragoste"; între victimă și călău , scria Camus, se creează o relație dintre cele mai intime. În final, Winston își dorește să i se supună lui O'Brien-acesta e punctul fără întoarcere .

Concluzia acestei analize este aceea că una dintre temele majore din "1984" este psihologia capitulării, dialectica puterii este personificată în O'Brien care e și nu e Marele Inchizitor al lui Dostoievski pentru că el reușește să manevreze puterea absolută, puterea ca scop în sine - izbîndă mărturisită chiar de Winston:

"Supunerea nu e suficientă. Dacă nu suferă (omul) cum poți fi sigur că se supune voinței tale și nu propriei voințe? Puterea constă în a provoca durere și umilință. Puterea constă în a zdrobi mintea în bucăți și a le reașeza în forme noi alese de tine." Revenind la ideea de utopie negativă, trebuie să înțelegem că în "1984" modelul este malevolent: totul merge spre rău în cea mai rea lume posibilă .

Cred că există o frază memorabilă care poate fi considerată leit-motivul romanului: "Din lipsă de înțelegere au rămas normali".

Crima lui Winston Smith a fost tocmai folosirea inteligenței critice, inabilitatea lui socratică de a înceta să pună întrebări. Că ,,ignoranța înseamnă binecuvîntare "nu e o noutate, dar, de pe altă parte, se știe că înțelegerea care aduce cu ea simțul răspunderii, conștiința suferinței și o viziune tragică asupra vieții, are compensații de natură spirituală. A fost obiectul tiraniilor moderne să-i nege omului acest simț al răspunderii și să elimine orice sentiment; într-adevăr, cei mai mari dușmani ai statelor totalitare nu sînt ideile (cu care se poate lupta dialectic), ci senzațiile estetice și erotice, iar Orwell se ocupă de cea din urmă. O'Brien și partidul lui reușesc să anihileze eul tocmai prin distrugerea ultimelor rămășițe de umanitate, de dragoste iar rezultatul este arderea și cauterizarea sufletului .

Concluzia ar fi că despre cititorii lui Orwell se poate spune că dintr-o profundă înțelegere au rămas normali, pentru că au nevoie de o compensație și Orwell le-o dă: tipul de întuneric cu care operează este atît de pur încît devine luminos sau duce spre lumină.

Ce fel de lumină, sau ce subtilă compensație le oferă cititorilor vom afla mai tîrziu .

Prof. Daniela Ioana NICOARĂ

CUM E CU EXPRESIVITATEA DIN "SCRIEREA PRINTRE RÎNDURI"

Poeta "româno-germană" Herta Muller acordă, sub titlul "Cei doi versanți ai creației literare: dependența de scris și lehamitea", un interviu lui Gabriel H. Decube în OBSERVATORUL CULTURAL, nr. 102/2007. Răspunzînd unei întrebări legate de scrierea operei sale în limba română (poeta a scris și în limba germană multe cărți), ea afirmă printre altele: "Sentimentul meu a fost, la un moment dat, că româna corespunde mai mult psihicului meu și este, în afară de asta, și mai poetică. Am găsit în limba română mai multe resurse decît în limba mea maternă. Nu cred în autocenzură. Există mulți autori care spun că, scriind printre rînduri în timpul dictaturii, le reușea o expresivitate ieșită din comun. E o prostie".

NU PUTEA FI TUDOR ARGHEZI LEGIONAR, POATE SIMPATIZANT

O interesantă luare de poziție execută criticul literar Ioan Simuț în revista ROMÂNIA LITERARĂ nr. 5/2007 în legătură cu niște afirmații ale lui Alex Mihai Stoenescu. Ioan Simuț argumentează împotriva afirmațiilor făcute de istoricul Alex Mihai Stoenescu, potrivit cărora poetul Tudor Arghezi ar fi avut simpatii legionare. Ioan Simuț face comentarii pe marginea volumelor VII, VIII și IX din seria "Tudor Arghezi - Opere", ediție îngrijită de Mitzura Arghezi și Traian Radu la Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă și Editura Univers Enciclopedic, 2005-2006.

CREȘTEM CU MITUL LUI EMINESCU, CONTEMPORANUL TUTUROR

Revista presei literare

În revista DILEMATICA nr. 9/2007, tînărul scriitor Marius Chivu face un interesant "dosar" Eminescu, în care, printre altele, face un plastic portret poetului nepereche folosind doar formule comune, arhiutilizate de critici și nu numai: "Geniu dispărut în floarea vîrstei, bolnav și nefericit sufletește, dar de o moralitatea și un patriotism desăvîrșite, intransigent, fervent și drept mideplin al culturii române".

MODELUL SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI, ÎNTRE MOJICIE ȘI INCOMPETENȚĂ

Scriitorul Mircea Mihăieș notează la rubrica sa "Contrafort" din ultimul număr al ROMNIEI LITERARE (6/2007): "Mojicul, escrocul, mincinosul, incompetentul - iată cine sînt personajele oferite drept model societății românești. Supraexpunerea acestora e motivată de așa-numitul rating, de gogorița născocită de o mînă de escroci conștienți că nu pot fi performanți în spațiul pozitivului, și atunci au răsturnat cu brutalitate tabla valorilor. Cu cît mai bezmetic și nemernic, cu atît mai de succes - aceasta e deviza după care se conduce societatea românească a acestui moment. Locul psihanalistului și al confesorului e luat de diverse curvișteine ce-și expun cu nerușinare sînii și pulpele".

FETIȚELE IUBESC LA NEBUNIE MORȚII DESCOMPUȘI FIZIC

Prozatorul Marius Tupan, directorul revistei LUCEAFĂRUL, îi plătește, cu vîrf și îndesat, colegului Ștefan Agopian de la "Academia Cațavencu" pentru înțepăturile sale la adresa lui în acest săptămînal "de moravuri ușoare". Astfel, revista reia un editorial semnat de Marius Tupan anul trecut și o cronică literară, excesiv de critică, la ultima carte a lui Agopian, "Fric", semnată de un oarecare Ioan Suciu. Și zice Suciu: "Ei bine, cartea lui Ștefan Agopian explică simplu, nonșalant ca să spun așa, cum fetița se îndrăgostește de acel cadavru. Cine își închipuie că fetițele de 12 ani vizează feți-frumoși asexuați, iubitori și tandri, se înșeală. Fetițele iubesc la nebunie morții descompuși fizic, cu condiția să fie bine înzestrați din punctul de vedere al organului sexual. Scena este bine asezonată cu diferite mirosuri fetide, scursuri încîntătoare provenind atît de la cadavru, cît și de la mustoasa fetică".

OCHELARIST

PREGĂTIȚI-VĂ DE EXAMEN!

Tezele cu subiect unic la clasa a șaptea

Elevii claselor a șaptea vor susține, în semestrul doi al anului școlar în curs, teze cu subiect unic. Metodologia de organizare și desfășurare a acestora a fost aprobată deja, iar primul examen va avea loc în luna mai.

Evaluarea are caracter experimental, în scopul verificării procedurilor de organizare și desfășurare elaborate, cît și a capacității sistemului de a aplica o nouă formă de evaluare la nivel național.

Tezele cu subiect unic au regim de teze semestriale, iar rezultatele obținute nu vor afecta procedura de admitere la liceu a elevilor aflați acum în clasa a VII-a și a VIII-a.

Tezele se vor susține în fiecare unitate de învățămînt în care sînt școlarizați elevi în clasa a VII-a. În acest sens, în fiecare dintre aceste unități școlare se va constitui o comisie.

Disciplinele la care se susțin teze sînt următoarele: limba și literatura română (sau limba și literatura maternă, pentru elevii care aparțin minorităților naționale) și matematica.

Subiectele sînt elaborate conform programei școlare parcurse pînă la data desfășurării tezei, în conformitate cu temele selectate din programa școlară și comunicată școlilor. Calendarul după care se vor desfășura tezele conține o perioadă destinată tuturor elevilor și două perioade speciale. Prima perioadă specială este destinată elevilor care au absentat la prima sesiune, însă a căror situație nu impune amînarea încheierii situației școlare. A doua perioadă specială de teze este

METODOLOGIE ȘI CALENDAR

destinată elevilor care au fost amînați conform articolul 65 din Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățămînt preuniversitar, aprobat prin Ordinul MEdC nr. 4925/08.09.2005.

Elevii sînt reprogramați să susțină fiecare teză la care au absentat numai o singură dată.

În semestrul doi al anului școlar 2006-2007, tezele unice se vor desfășura după următorul calendar:

- **4 mai 2007 - Matematica - probă scrisă;**
- **10 mai 2007 - Limba și literatura maternă - probă scrisă;**
- **17 mai 2007 - Limba și literatura română - probă scrisă.**

Perioadă specială de teze pentru elevii care au absentat la prima sesiune:

- **5 iunie 2007 - Matematica - probă scrisă;**
- **8 iunie 2007 - Limba și literatura maternă - probă scrisă;**
- **12 iunie 2007 - Limba și literatura română - probă scrisă.**

Perioadă specială de teze pentru elevii amânați, conform Art. 65 din Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățămînt preuniversitar, aprobat prin Ordinul MEdC nr. 4925/08.09.2005:

- **21 august 2007 - Matematica - probă scrisă;**
- **23 august 2007 - Limba și literatura maternă - probă scrisă;**
- **28 august 2007 - Limba și literatura română - probă scrisă.**

Modalitatea de transmitere a subiectelor la unitățile de învățămînt unde se susțin tezele va fi reglementată printr-o procedură separată.

Supravegherea este asigurată, pentru fiecare sală, de doi asistenți, cu altă specializare decît cea corespunzătoare disciplinei la care se susține teza.

Subiectele pentru teză și baremele de evaluare și notare unice se elaborează în cadrul Serviciului Național de Evaluare și Examinare, ținînd seama de următoarele cerințe:

a) să fie formulate clar, precis și în strictă concordanță cu programele școlare și cu temele selectate din programa școlară, valabile pentru desfășurarea tezelor din semestrul respectiv;

b) să aibă un nivel mediu de dificultate;

c) să permită rezolvarea lor în 50 de minute.

Baremele de evaluare și notare vor fi postate pe websiteul M.Ed.C.. după desfășurarea tezelor cu subiect unic.

Evaluarea tezelor va fi realizată în centre de evaluare, în care se vor evalua, pentru fiecare disciplină, cîte 500-800 de teze. Fiecare teză va fi evaluată de doi profesori evaluatori externi unităților de învățămînt de la care provin tezele, iar în cazul în care există diferențe mai mari de un punct între cei doi corectori, lucrarea va fi evaluată de un al treilea profesor, iar nota acestuia va fi definitivă.

GEOGRAFIA ÎN APARIȚII LA EDITURA ALFA

SINTEZE PENTRU TESTAREA NAȚIONALĂ, Ediția a III-a, 2007

PARTEA ÎNTÎI prezintă Programa pentru testarea națională la disciplina Geografia României, elaborată de Ministerul Educației și Cercetării. Acesta conține elementele generale pe care absolvenții clasei a VIII-a trebuie să le cunoască atunci cînd optează pentru testare la Geografia României: obiectivele de evaluare în cadrul probei, conținuturile, temele care nu sînt obligatorii, precum și manualele recomandate pentru pregătire.

PARTEA A DOUA cuprinde caracterizarea teritoriului și unităților majore de relief ale României, privind anumite elemente fizico-geografice, elemente privind populația, așezările omenești și principalele activități economice (resursele, agricultura, industria, transporturile).

PARTEA A TREIA urmărește să clarifice înțelesul principalilor termeni prin care se operează în analiza geografică dîndu-se exemple concrete referitoare la țara noastră.

ITEMI ȘI TESTE PENTRU EXAMINAREA NAȚIONALĂ 2007, Ediția a III-a

PARTEA ÎNTÎI prezintă Programa pentru testarea națională la disciplina Geografia României, elaborată de Ministerul Educației și Cercetării. Acesta conține elementele generale pe care absolvenții clasei a VIII-a trebuie să le cunoască atunci cînd optează pentru testare la Geografia României: obiectivele de evaluare în cadrul probei, conținuturile, temele care nu sînt obligatorii, precum și manualele recomandate pentru pregătire.

PARTEA A DOUA conține elemente din structura testelor propuse pentru rezolvare, păstrînd într-o oarecare măsură ordinea de prezentare din programa pentru testarea națională. Sînt prezentate categoriile de itemi pe care elevul trebuie să le rezolve și apoi, acelea în care răspunsul este dat.

PARTEA A TREIA oferă modele de teste pentru examinarea națională în care sînt cuprinse toate unitățile de relief ale României, rezolvarea acestora constituind prilejul concret de constatare a nivelului atins în pregătire.

PARTEA A PATRA prezintă răspunsurile complete la toate tipurile de itemi propuși, precum și baremele de corectare și notare pentru fiecare test în parte prezentat.

PARTEA A CINCEA conține subiectele date în anii anteriori la examenele de capacitate/testare națională, la Geografia României - proba scrisă, plus baremele de corectare și notare pentru acestea.

SINTEZE PENTRU OLIMPIADELE ȘCOLARE, 2007

PARTEA ÎNTÎI prezintă o suită de citate din operele marilor oameni de cultură români sau străini, legate de peisajul românesc. Acestea sînt prezentate cu scopul de a trezi interesul elevilor pentru lectură, pentru cunoaștere, pentru informare. Ele vor fi inserate ca o continuare și în lucrarea „Geografia României - (Gimnaziu) - Itemi și teste pentru olimpiadele școlare", ce va apărea prin Editura Alfa, din Piatra Neamț, în anul 2007.

PARTEA A DOUA cuprinde caracterizarea teritoriului și unităților majore de relief ale României, privind anumite elemente fizico-geografice, elemente privind populația, așezările omenești și principalele activități economice (resursele, agricultura, industria, transporturile).

PARTEA A TREIA urmărește să clarifice înțelesul principalilor termeni prin care se operează în analiza geografică, dîndu-se exemple concrete referitoare la țara noastră.

ITEMI ȘI TESTE PENTRU OLIMPIADELE ȘCOLARE, 2007

PARTEA ÎNTÎI prezintă o suită de citate din operele marilor oameni de cultură români legate de peisajul românesc. Acestea sînt inserate în continuarea celor apărute în lucrarea "Geografia României - (Gimnaziu) - Sinteze pentru olimpiadele școlare", Editura Alfa, Piatra Neamț, 2007, în partea întîi, cu scopul de a trezi interesul elevilor pentru lectură, pentru cunoaștere, pentru informare.

PARTEA A DOUA conține elemente din structura testelor propuse pentru rezolvare, păstrînd într-o mare măsură cronologia temelor din programa pentru clasa a VIII-a. Sînt prezentate categoriile de itemi pe care elevul trebuie să le rezolve și apoi, acelea în care răspunsul este dat.

PARTEA A TREIA oferă modele de teste pentru elevii care se pregătesc să participe la concursurile școlare (olimpiade), în care sînt cuprinse toate unitățile de relief ale României, rezolvarea acestora constituind prilejul concret de constatare a nivelului atins în pregătire.

PARTEA A PATRA prezintă răspunsurile complete la toate tipurile de itemi propuși, precum și baremele de corectare și notare pentru fiecare test în parte prezentat (cinsprezece exemple de teste).

PARTEA A CINCEA conține subiectele date în anii anteriori la olimpiadele școlare la Geografia României, plus baremele de corectare și notare pentru acestea.

Toate lucrările mai sus prezentate se adresează celor interesați de învățarea temeinică a Geografiei României pentru examene și concursuri școlare.

Prof. Constantin Dan IONESCU

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

LUPTA CADRELOR DIDACTICE ȘI A ASOCIAȚIILOR LOR PROFESIONALE PENTRU UNIFICARE ORGANIZATORICĂ (III)

După constituirea sa, Federația a convocat cu regularitate ședințele consiliului federativ și adunările generale anuale ce se țineau în luna octombrie.

Federația reunește glasurile dascălilor români din toate categoriile nu numai în privința apărării revendicărilor comune. În adunările generale ale Federației, membrii participanți ridică problemele întregii școli românești. Astfel se arată, de exemplu, că școala satului este părăsită, școlile secundare nu au asigurate condițiile materiale de funcționare, iar în învățămîntul superior laboratoarele sînt lipsite de utilajul necesar. Se luptă împotriva desființării de școli, inițiată de guvernanți în perioada crizei.

Spre a se duce cu succes lupta pentru respectarea drepturilor legale, trebuia antrenată întreaga masă a membrilor corpului didactic din toată țara. În acest scop, Federația a trecut la organizarea secțiilor județene, îndeplinind astfel prevederile statutare și în această privință.

Prin Buletinul Federației, au fost comunicate instrucțiunile în legătură cu constituirea secțiilor județene și cu adunările ce urmau să fie organizate în toată țara, în ziua de 23 martie 1930.

Pentru adunările de la 23 martie se indicau următoarele chestiuni: intrarea în legalitate a tratării corpului didactic în privința coeficientului pentru gradații pe anul 1930; restituirea imediată a reținerilor forțate asupra salariilor, făcute de stat în 1928 și 1929; ridicarea salariului inițial pînă la minimum de existență; rechemarea congresului extraordinar, în caz de nerezolvare a acestor deziderate.

"Foaia învățătorului", organul Asociației județene a învățătorilor din orașul și județul Brăila, publică articolul "Constituirea Federației corpului didactic brăilean", în care relatează că: "în ziua de 16 martie 1930, cele două comitete de conducere ale corpului didactic primar și secundar... s-au constituit în comitetul executiv al Federației corpului didactic brăilean".

În continuare se arată că membrii corpului didactic de toate gradele se întrunesc la 23 martie 1930 în sala teatrului din Brăila pentru a protesta împotriva reducerilor de salarii și a neachitării restanțelor.

Asemenea adunări generale extraordinare au fost ținute în județele din întreaga țară. S-au votat astfel moțiuni semnate de peste 10.000 de membri, prin care se cerea o energică intervenție pe lîngă guvern pentru îndeplinirea făgăduielilor date, iar în caz de nerezolvare, se solicită rechemarea congresului.

Conducerea federației se întrunește foarte des în această perioadă, pentru a delibera. Se țin adunări generale extraordinare. Se comunică prin presă hotărîrile luate. Astfel, Buletinul Asociației învățătorilor (anul I, nr. 5- 6 din iunie 1930) anunță ținerea consiliului federativ în 12 iunie 1930, iar revista "Școala și viața" anunță o adunare generală pentru 26-27 octombrie 1930, comunicînd următoarea ordine de zi: raportul de activitate; starea actuală a învățămîntului; starea materială și morală a corpului didactic; mijloace urgente de îndreptare; necesitatea rechemării întregului corp didactic în congres.

În ședințele adunării, profesorul universitar N. Dănăilă a arătat lipsurile materiale în care se zbat universitățile, lipsuri ce împiedică buna lor funcționare. Profesorul secundar G. Orășanu cere revizuirea ultimelor legi referitoare la învățămînt, care aveau un caracter de improvizație. La rîndul său D.V. Țoni relatează situația grea a școlii cu principalele ei neajunsuri, vorbind despre: lipsurile în întreținerea materială a școlilor; activitatea comitetelor școlare; cursurile complimentare; desființarea cursurilor pentru adulți; recrutarea abuzivă a membrilor organelor de control și titularizarea lor fără concurs precum și impunerea silită a manualelor didactice redactate de către reprezentanții acestor organe. *(va urma)*

Onița GOGOL "Organizațiile Profesionale ale Cadrelor Didactice din România între 1865 - 1944". Editura Didactică și Pedagogică, București, 1969 (Material pus la dispoziție de prof. Gh. Amaicei)

PLEDOARIE PENTRU SPORT

"Sportul nu este un mod de a petrece timpul de lux, o activitate pentru cei puțin privilegiați și nici măcar o temă de compensație musculară pentru activitatea creierului. Pentru orice bărbat, femeie sau copil oferă posibilitatea de a se autoperfecționa indiferent de profesie sau poziție ocupată în viață. Este acompaniamentul natural al tuturor în mod egal, în așa măsură încît nimic nu îl poate înlocui"- afirma la 1900 baronul Pierre de Coubertin. Acum, după atîția ani, prin sport înțelegem toate formele de activitate fizică, care printr-o participare organizată sau nu au ca obiectiv:

- exprimarea sau îmbunătățirea condiției fizice și a stării mentale;
- dezvoltarea relațiilor sociale;
- obținerea de rezultate în întrecerile de orice nivel.

Noi, profesorii, trebuie, vrem și ne străduim să facem educație prin și pentru sport, scopul nostru esențial fiind abordarea ființei umane în ansamblu sau în strînsă interdependență fizic și psihic, cultivare și păstrarea stării de sănătate, atît a celei fizice cît și a celei mentale.

Sportul de performanță are valoare de neegalat în societatemai ales în planul construirii imaginii internaționale a României, dar în același timp oferă și modele de "eroi contemporani".

În timpurile noastre, "filozofia sportului pentru toți" se bazează pe ideea că sănătatea, bucuria de viață, integrarea socială a fiecărui individ, dobîndite prin sportul practicat la orice vîrstă, după posibilitate, nevoi și preferințe, sînt valori la fel de importante, cu multiple beneficii individuale și impact social maxim.

De aceea, sportul este o activitate socială de interes național și ar trebui practicat de către toate categoriile de populație ca modelator al capacităților biometrice și a gîndirii pozitive, ca factor de îmbunătățire a sănătății și mijloc de integrare a valorilor morale, de promovare a autodisciplinei, a respectului față de sine și celălalt.

Pe scurt, sportul... viață însăși înseamnă- întrecere, bucurie, tristețe, glorie, sănătate, bani, distracție, excese, averi imense sau cheltuială aparent inutilă, vedete și anonimi- pe scurt viața însăși adevărată care trebuie trăită.

Deci, faceți sport pentru a vă trăi viața în expresia ei cînd pură, cel mai adesea gri, cînd roz de fericire, cînd neagră- adică adevărată.

Prof. Maria VICOVEANU

Misterul lui Mircea Eliade

(Urmare din nr. 89)

În sfîrșit, mulți dintre eroii acestui autor au 21 DE ANI, evenimentele importante din viața lor au loc pe data de 21, deci este firesc să ne întrebăm dacă și acest număr are o semnificație anume, ce ne-ar ajuta să dizolvăm misterul operei. Observăm că, în componența lui 21, intră două numere alese: 3 și 7 (21=3x7). În Biblie, acest număr este al perfecțiunii, al înțelepciunii divine, este oglinda luminii veșnice, care traversează și pătrunde peste tot, datorită purității sale.

Pe baza acestor numere, Eliade construiește un mit al iubirii. Dragostea nu este niciodată aceeași în scrierile lui, dar, pentru a fi înțeleasă, trebuie avute în vedere meditațiile filosofului indian Rabindanat Tagore, un alt om de geniu, care a primit premiul Nobel pentru literatură în 1913:

"La un pol al iubirii stă personalitatea, la celălalt pol, impersonalitatea. La unul afirmația pozitivă AICI SUNT EU, la celălalt, tot așa de hotărîtă, afirmația EU NU SUNT. Dacă acest EU n-ar exista, ce-ar fi iubirea ? Dacă nu ar exista nimic decît acest eu, cum ar fi cu putință iubirea ?"

Trebuie să înțelegem că, atunci cînd iubirea nu se împlinește în opera lui Eliade, înseamnă că unul dintre cei doi poli nu-și modelează existența după dimensiunile celuilalt. Sau, atunci cînd ruptura se produce undeva la mijloc și este independentă de cei doi poli, dragostea își află sensul abia după moarte.

Acestea sînt cîteva dintre căile ce ar putea duce la descifrarea misterului din operele lui Mircea Eliade. Și, ca un om ce a trăit sub semnul misterului, însăși moartea-i este învăluită în mister. În ultimele zile ale vieții, scriitorul a citit mult despre VIAȚA de după VIAȚĂ. Era convins că moartea nu e decît un semn de lumină. Pe foaia de jurnal din 4 iulie 1986, nota că lumea este un camuflaj, că e plină de semne ce trebuie descifrate cu răbdarea unui ghicitor în pietre. Trei săptămîni mai tîrziu, înțeleptul se afla în pace, căci "Dumnezeu l-a încercat ca aurul în cuptor" - cum murmurau cei adunați în biserică.

Lumea nu mai este aceeași fără Mircea Eliade, dar misterul creației sale cheamă, încă, spre descifrare. Omul de geniu al literaturii române ne-a lăsat multe subiecte de meditație, pentru a ne transforma în ființe mai bune, mai înțelepte, mai luminoase.

Înv. Steluța POSTOLICĂ

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL

(Urmare din nr. 89)

În încheierea activităților desfășurate la Școala "Miron Costin", am vizitat școala-gazdă, însoțiți de doamna director Rodica Cotin, care ne-a oferit explicațiile necesare. Au fost vizitate: biblioteca, atelierul școlii, laboratoarele ultra-moderne de chimie și de fizică, laboratoarele de informatică, cîteva săli de clasă reprezentative. Elevii noștri au fost întîmpinați de elevi și profesori prietenoși, primitori, încîntați de vizita elevilor din școala nemțeană parteneră, iar la final doamna director Rodica Cotin le-a oferit, din partea gazdelor, un exemplar al revistei școlii, "Muguri de lumină". Apoi, elevii școlii noastre au fost invitați acasă la elevii suceveni, pentru a petrece cîteva ore agreabile în familiile acestora, pentru a se cunoaște mai bine și a lua masa împreună, în timp ce noi, profesorii, am prezentat Modele de teste și portofolii ale unor elevi, precum și Metode de predare a opționalului de cultură și civilizație engleză la clasa a VI-a, "Habits and Ways in Great Britain and USA", prevăzut printre obiectivele proiectului de parteneriat și realizat în cele două școli partenere de prof. Mirela Maxim și de subsemnata.

La ora fixată, elevii au revenit în școală, entuziasmați de experiența unei zile atît de bogate în impresii noi, însoțiți de elevii-gazdă.Concluziile activităților desfășurate în cadrul parteneriatului educațional dintre cele două școli partenere au fost evidente: întîlnirile au reprezentat un real succes, cu atît mai mult cu cît s-au desfășurat în prezența și cu participarea activă a elevilor din cele două școli, oferindu-le acestora o mare deschidere. Copiii au comunicat cu ușurință, s-au împrietenit, au făcut schimb de impresii, dar și de adrese și numere de telefon, iar ulterior, relația lor de prietenie înfiripată la Suceava a continuat.

Elevii școlii noastre s-au întors din excursie îmbogățiți sufletește de calitatea și diversitatea activităților la care au participat, entuziasmați și fericiți de ocazia pe care au avut-o de a vizita o altă școală, de a fi tratați cu atîta prietenie și ospitalitate de elevii și profesorii suceveni, de a fi apreciați pentru activitatea lor, pentru atitudinea lor prietenoasă și dezinvoltă, într-un cuvînt, de a fi tratați ca adevărați ambasadori ai școlii nemțene.

Cred că acesta este spiritul inițiativelor de tip parteneriat educațional

BRING EUROPE INTO YOUR SCHOOL!

Prof. Veronica GHIUȚĂ

CARTEA - OBIECT CULTURAL SAU OBIECT DE LUX?

Erau zile frumoase, cu mult timp în urmă, însetat de lectură, mă îndreptam cu pași repezi spre lăcașul magnific al cărților: biblioteca. Mă întorceam acasă cu brațele doldora de cărți și pătrundeam în universul lor ca și cînd pentru prima dată intram într-o catedrală severă, întunecată și rece.

Mai apoi, cu o pasiune nestăpînită, citeam continuu, urmînd facultatea cu același profil. Privind în urmă cu ochii minții mă cuprinde o fantasmă uimitoare, îmbinînd visele cu durerile și plăcerile unei extravagante realități. Dacă, cu mult timp în urmă, efortul financiar pentru a cumpăra "Istoria literaturii române" de George Călinescu, era imens, astăzi, neavînd acest motiv, nu doar pentru mine dar și pentru colegii de breaslă, cartea a devenit un obiect de lux.

O carte valoroasă, după ce este parcursă, filă cu filă, își găsește un colț din mintea și sufletul nostru, devenind o parte din noi. De foarte multe ori, citind sau recitind paginile unei cărți, fac ca toate celelalte probleme cu care ne confruntăm să pară neînsemnate și șterse.

Probabil pentru mulți dintre semenii noștri, absența cărții din viața de zi cu zi pare a fi o simplă pată în purpura orizontului spiritual, dar să nu uităm că doar ea, CARTEA, ne dăruiește necondiționat crîmpeie din viață, strălucind în lumină, ne dăruiește înțelepciune și curată afecțiune. Printre puține obiecte, cartea e aceea care ne oferă o stare de basm, plină de taine, care ne captivează imaginația și nu se supune nimănui

Prof. Valerian PERCĂ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ADMITEREA ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

(Urmare din pag. 1)

Pot candida la admiterea în ciclul de studii universitare de licență absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta. în ciclul de studii universitare de masterat, pot candida absolvenții cu diplomă de licență ai ciclului de studii universitare de licență și absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă, a studiilor universitare de lungă durată. Absolvenții învățământului universitar cu diplome de licență sau echivalente eliberate pînă în anul absolvirii primei promoții de licență organizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 288/2004, au dreptul să participe la admiterea în ciclul de studii universitare de doctorat fără să fi absolvit ciclul studiilor universitare de masterat.

Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare din cele 3 cicluri de studii universitare. Studenții care au obținut în perioada studiilor liceale distincții (premiile I, II, III, mențiune, premii speciale) la olimpiadele școlare internaționale, beneficiază de dreptul de a fi admiși și de a urma, pe locuri finanțate de la buget, cursurile a două specializări. Universitățile vor prevedea în metodologiile proprii, în conformitate cu legislația în vigoare și alte condiții specifice de admitere pentru cîștigătorii olimpiadelor și concursurilor școlare naționale și internaționale.

Candidații care promovează examenul de bacalaureat în sesiunea iunie-iulie 2007 sau în sesiunea august-septembrie 2007 pot prezenta la înscriere, pentru sesiunea imediat următoare examenului de bacalaureat în anul 2007, în locul diplomei de bacalaureat, adeverința eliberată de liceu, în care se menționează media generală de la bacalaureat și mediile obținute în anii de liceu. În vederea înmatriculării, candidații admiși pe locurile finanțate de la buget au obligația să depună pînă la data stabilită prin metodologia de admitere, după caz, diploma de bacalaureat/ licență/ disertație în original la secretariatul facultății. Neprezentarea diplomei în original, în termenul stabilit prin metodologia de admitere, atrage neînmatricularea în universitatea respectivă. Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere. Universitățile pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Acestea pot prevedea scutirea de plata acestor taxe sau reducerea lor, prin metodologiile proprii de admitere.

Copiii personalului didactic sînt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățămîntul superior, o singură dată în cadrul unei instituții de învățămînt superior. Media minimă de admitere la studii universitare de licență trebuie să fie minim 5 (cinci) sau minim un număr de puncte echivalent cu această notă. Mediile generale/punctajele generale obținute de candidați la admitere sînt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la instituția la care aceștia au candidat, în conformitate cu procedurile proprii de admitere. Rezolvarea contestațiilor este de competența instituțiilor de învățămînt superior și se desfășoară potrivit reglementărilor interne. Decizia comisiei de contestații este definitivă.

PROFESORUL, POETUL HAR MIHĂILESCU AR FI ÎMPLINIT 100 DE ANI

La 21 octombrie 2006, s-au împlinit 100 de ani de cînd s-a născut profesorul Haralambie Mihăilescu, în cartierul Vînători din Piatra- Neamț, cartier care, în 1906, făcea parte din comuna Dumbrava Roșie. Dar nu doar pentru sărbătorirea unui centenar am ales evocarea acestei personalități la colocviul "Dascăli nemțeni de altădată", ci pentru că, așa cum afirmă o zicere înțeleaptă, "cetatea de pe vîrf de munte nu se poate ascunde", iar Haralambie Mihăilescu a fost și rămîne, pentru învățămîntul nemțean, o cetate de pe vîrf de munte, unul dintre cei mai destoinici din generația lui.

Și, pentru că, asemenea multor oameni de ispravă ai acestei generații, a avut parte de suferințe, greutăți și injustiție, pe care le-a suportat cu demnitate, cei care cunosc o parte din adevărul vieții lui n-au dreptul să tacă. De aceea, aș vrea să cred că mărturia noastră se înscrie în rostul bun și cuviincios al reparației morale față de cei care, din lumea lor de nepătruns, nu se mai pot apăra.

Se pare că există niște dominante care determină viața fiecărui om, definindu-l cu capacitățile și limitele sale, dominante între care esențială este tendința de a te încorpora- cu tot sufletul- unei entități mai mari ca tine: unei familii, unei profesii, unei arte, unei societăți etc. (H. Taine). Această cale a urmat-o profesorul Haralambie Mihăilescu și de aici a primit forța de a învinge toate adversitățile prin care a trecut, păstrîndu-și intactă, pînă la sfîrșit, condiția de intelectual de înaltă ținută.

Și, îndrăznesc să afirm că, născîndu-se și petrecîndu-și cea mai mare parte a vieții în Piatra- Neamț, unde a fost și înmormîntat, forța i-a mai venit și din acest pămînt, în care mai trăiește- cum scria Nicolae Iorga- "eroismul răbdător și îndărătnic al strămbunilor daci, fruntașii neamurilor dunărene, aceia care fugiră de robie prin porțile largi ale morții..."

Din copilărie, Haralambie Mihăilescu a dovedit o mare dragoste pentru studiu. Povestea un prieten al său- acum trecut și el la cele veșnice- cum într-o iarnă grozavă, cu troiene pînă la piept, cînd nici bărbații voinici nu se încumetau să iasă dincolo de ogradă, elevul H.M. își croia de unul singur drum, din cartierul Vînători spre Liceul "Petru Rareș", necunoscînd piedică în drumul său spre știință. Și în toți cei 8 ani în liceul la al cărui bun nume a contribuit ulterior, ca profesor, a luat premiul I.

În ultimul an de școală, a compus versurile pentru "Imnul Liceului Petru Rareș", din care citez ultima strofă:

"Să mergi tot înainte prin umbră sau lumină,
Încrezător de-a pururi ca-n anul cel dintîi...
Să fie ca un soare văpaia ta divină
Și-n placa nemuririi săpat tu să rămîi".

În timpul școlii a mai publicat versuri în revista "Îndemnul" a unui liceu din Tîrgu Mureș.

A urmat Facultatea de Litere și Filosofie, secția filologie romanică, din București, pe care a terminat-o în 1929, cu aprecierea "Magna cum laudae".

A avut profesori valoroși: Ovid Densusianu (filolog, ligvist, folclorist, poet); Dimitrie Caracostea (critic și istoric literar, întemeietorul școlii istorico- geografice în folcloristica românească, academician); Mihai Dragomirescu (estetician și critic literar, director al revistei "Convorbiri critice", creator al unui sistem estetic).

H.M. a urmat, concomitent cu studiile de filologie, și Facultatea de Drept, găsind timp să frecventeze- aproape cu regularitate- și cenaclul literar "Sburătorul", condus de criticul Eugen Lovinescu. În acest cenaclu s-au desăvîrșit ca scriitori Camil Petrescu și Hortensia Papadat- Bengescu.

De asemenea, sîrguinciosul student colabora și la importante publicații din București: "Bilete de papagal" (a lui Tudor Arghezi) și "Universul literar" (săptămînal printre ai cărui directori au fost- în epoca interbelică- Perpessicius și Camil Petrescu).

Toate acestea nu l-au sustras de la pasiunea sa de o viață: limba latină, cu virtuțile ei neîntrecute, pe care le descoperă și astăzi mari personalități, ca și celebrul scriitor olandez, fost profesor de limbi clasice, Cees Nooteboom, în cartea "Următoarea poveste":

"Nu va mai fi niciodată o limbă precum latina, niciodată precizia, frumusețea, expresia nu vor mai putea forma o asemenea unitate. Toate limbile noastre au prea multe cuvinte. E de ajuns să te uiți în ediții bilingve: în stînga (unde e textul latin- n.n.)- cuvinte puține și măsurate, rînduri sculptate; în dreapta (traducerea - n.n.), pagina plină, ambuteiaj, îmbulzeală de cuvinte, bîlbîială fără șir".

Scriitorul olandez mai mărturisește că, atunci cînd se îmbată cu biter, pentru a se trezi, citește un text de Tacit. El exclamă: "Latina! o limbă ca marmura șlefuită, care alungă aburii răi"! Sau: "Nu cred că voi putea explica vreodată, cîtă voluptate simțeam pronunțînd cuvinte latine".

Ca profesor, H.M., deși era pregătit chiar și pentru o catedră universitară, și-a început activitatea după doi ani de șomaj. A predat limba română, latina și greaca, ori chiar istoria, în mai multe școli din: Tîrgu Neamț, Piatra- Neamț, Roman, Curtea de Argeș și iar la Piatra -Neamț.

S-a impus, de la începutul carierei, prin profunda cunoaștere a limbilor clasice, cît și a limbii și literaturii române, fiind un pasionat cititor și un fin apreciator al literaturii moderne române și străine.

A continuat să fie prezent în viața culturală a județului și a țării, ca poet, eseist și cercetător științific. În Piatra- Neamț, a colaborat la publicațiile cu caracter literar, pedagogic, științific: "Apostolul", "Anuarul Liceului "Petru Rareș", "Pe drum", "Petrodava", "Bloc", "Valea Bistriței" ș.a.

A publicat și în "Jurnalul literar", condus de George Călinescu (1938- 1946), la "Gazeta Transilvaniei" și "Claviaturi" de la Brașov.

Din cele scrise pînă în 1945, și-a adunat- o parte- în trei culegeri: "Tîlcuirea lui Har Mihăilescu", editată la Piatra-Neamț, în 1936: "Din cartea vieții", tipărită în Editura noastră, București, 1939; "Gîndind la depărtări fecioare", apărută la Piatra- Neamț, în 1943.

În ce mă privește, am aflat mai multe despre poetul H. M. la apariția volumului din 1943, pe cînd eram elevă și, într-o oră, de limba română, se stîrnise o interesantă discuție în legătură cu absența- după modelul limbii latine- a dublei negații dintr-un vers al său:

"Nimic alină sufletul meu, gazdă
De lovituri venite de la toți..."

Mai tîrziu, am înțeles că are mai puțină importanță dacă poetul spune "nimic alină" sau "nimic n-alină..."; esențială este ideea poetică, versul fiind premonitoriu, pentru că sufletul sensibil al autorului a devenit cu adevărat, gazdă de lovituri venite de la toți", cuvîntul "gazdă" sugerînd primirea loviturilor fără ripostă. (Așa cum a primit cele două suspendări din învățămînt: prima dată, din cauza unor conflicte cu elevi, la Școala Normală Gh. Asachi, în anul școlar 1934- 1935; a doua oară, în 1958 și 1959, "din motive politice..."

Prof. Veronica MIHĂILESCU

(Continuare în numărul viitor)

ÎNVĂȚĂTORUL SCRIITOR *MIHAI DAVID - GHINDĂOANI*

(Urmare din pag. 1)

Credința, București). O parte din articolele publicate în Apostolul, la care într-o vreme a fost și redactor, le-a strîns în volumul "Din problemele școalei primare", P. Neamț, 1942, foarte greu de găsit astăzi pentru că a fost aruncată pe rugul holocaustului comunist al culturii românești tradiționale. Tot în "Apostolul" a publicat în serie și "Umila autobiografie a lui Toader I. Ștefan", jurnal lăsat de înțeleptul țăran autodidact ghindăonean, jurnal recuperat de inimosul învățător. Aceste fragmente le-a publicat în volumul Toader I. Ștefan: "Memoriul meu", 1974. Mai găsind și alte fragmente din acest jurnal, a publicat, la îndemnul consătenilor, volumul "Toader I. Ștefan: Viața mea, repovestire și prefață de Mihai David Ghindăoani", Ed. Albatros, 1989, Buc., 326 p.

Alte lucrări publicate de harnicul învățător scriitor: "Fluierul fermecat", comedie (P. Neamț, 1938); "Ultima vacanță", povestiri, Ed. Litera, 1984, Buc., 112 p.; "Aventurile lui Singurel", povestiri pentru copii, Colecția "Lecturi școlare cu indicații metodice", Ed. Cadran, 1995, Craiova, 124 p. (ingenioasă metodă originală de învățare a Abecedarului, elaborată în primul an de învățămînt la Ghindăoani, 1930-1931); "Mîndră Basarabie, Dulce Bucovină", 1997, fără alte indicații, 48 p. (cuprinde 14 poeme dedicate provinciilor istorice românești încă în suferință); "Crîncenul veac XX și ororile sale", apărută postum, 2005, Ed. Timpul, Iași, 270 p.

Două sînt ideile principale dominante în pedagogia marelui învățător ghindăonean: 1. să ne preocupe nu atît materia predării lecțiilor după logica maturilor, cît metodica învățării lecțiilor de către elevi, corespunzător fazei dezvoltării copiilor; să cultivăm, nu numai să folosim pedagogia modelelor. Acest din urmă principiu l-a ilustrat prin editarea amintitului jurnal al lui Toader I. Ștefan, prin evocarea învățătorului său, a profesorilor săi, a multor învățători nemțeni de ispravă (mai ales în "Apostolul"), și cu deosebire, prin prezentarea la dimensiunea veridică națională și europeană, în conferințe, dezbateri, convorbiri, prin amenajarea casei- muzeu a ilustrului său consătean, filosoful Vasile Conta, pe care, în curînd, îl vom sărbători la 125 de ani de la trecerea în eternitate.

N.R. *Din lipsă de spațiu și avînd în vedere suprapunerea tematică, textul "Un dascăl centenar" semnat de dl. ing. Virgil Savin va fi publicat în numărul din martie al revistei noastre.*

Sfînta Scriptură, izvor al educației religioase

Sfînta Scriptură constituie izvorul principal al catehizării, pentru că însăși doctrina cu dogmele se sprijină pe ea. Autoritatea Sfintei Scripturi este mai presus de catehet și explicarea ei de asemenea. Referitor la aceasta, Teodor M. Popescu afirma: "Nu există desigur o carte, care să fi fost supusă atîtor cercetări istorice, literare, critice, ca Sfînta Scriptură ... Nu este carte care să necesite celui ce o studiază pregătirea științifică largă și solidă pe care o cere Sfînta Scriptură. Nu este operă scrisă, pentru a cărei înțelegere și explicare să fie necesare cunoștințe filologice, literare, istorice, geografice, arheologice, ca Sfînta Scriptură...".

Citirea textelor biblice este esențială, deoarece ele păstrează vocea profeților și mărturia Apostolilor despre Iisus Hristos, despre adevărurile și lucrarea Sa.

Arătînd importanța studierii Scripturii, pedagogul J. A. Comenius sublinia: "Sfînta Scriptură se potrivește pentru toți, ea se aplică inteligenței copiilor și se acomodează priceperii lor, nutrindu-i cu lapte, îngrijindu-i, sprijinindu-i și făcînd totul pînă ce am devenit mari în Hristos. Însă neglijînd pe cei mici, ea e minunată pentru cei mari; pentru cei mici e mică, pentru cei mari, peste măsură de mare. Nici o etate ,nici un sex, nici o pozițiune, nici o carieră nu e înlăturată de ea ... Ea nu înstrăinează pe nimeni, numai dacă cineva se înstrăinează de ea...".

Învățămîntul biblic trebuie să fie hristocentric dezvoltînd planul istoriei mîntuirii. Elevii să se deprindă cu folosirea Bibliei la orele de religie, să li se dezvolte gustul pentru lectură etc. Textele să fie interpretate în așa fel încît să reiasă că, odată cu venirea lui Hristos, o perioadă din istorie se termină și o alta începe. O istorie sfîntă se desfășoară în istoria noastră dominată de păcat și tentația puterii schimbînd cursul acesteia, "căci Cuvîntul lui Dumnezeu S-a făcut trup și S-a sălășluit printre noi..." (Ioan I, 14).

Poezia biblică, de asemenea ne înfățișează compoziții de o rară frumusețe. Psalmii, Iov, Cîntarea Cîntărilor se situează pe aceeași treaptă cu literatura clasică universală. Poezia biblică e inegalabilă. În psalmi sînt redate trăiri sufletești de mare intensitate. Bucuria, durerea, speranța, dragostea, admirația au darul de a-l mișca adînc pe cititor. Cum spune Sfîntul Vasile cel Mare, psalmii fac să slăbească mînia sufletului și să înfrîneze pornirea spre patimi.

Sfintele Evanghelii ne oferă material foarte bogat pentru a zugrăvi captivant pe Mîntuitorul Iisus Hristos. Nu vom căuta să prezentăm copiilor pe Hristos în mod biografic ci vom avea în vedere ca fiecare istorioară (întîmplare, minune etc.) să contribuie cu o trăsătură nouă la figura măreață a Domnului. Parabolele Mîntuitorului sînt inegalabile ca frumusețe. Ele sînt condiționate de timp și spațiu, dar totuși sînt supratemporare și supraspațiale. Din întîmplările schimbătoare și trecătoare ale vieții Mîntuitorului prinde ceea ce este permanent, netrecător, ceea ce are valoare pentru toți oamenii în toate locurile și în orice timp.

În clasele terminale se pot studia epistolele pentru a afla date despre evoluția primelor comunități creștine și problemele cu care acestea s-au confruntat în decursul istoriei, diferite erezii apărute etc. Epistolele cu caracter moral le va îndemna pe copii să suporte necazurile, bolile, îi îndeamnă la solidaritate frățească în vreme de necaz, le dă exemple de răbdare.

E bine ca elevii să înceapă să cunoască Sfînta Scriptură din ce în ce mai temeinic, să folosească textul ei pentru a prezenta evenimentele documentat și pentru a argumenta dreapta credință.

Sfîntul Vasile cel Mare compară Sfînta Scriptură cu o farmacie în care sînt medicamente pentru toate nevoile sufletului.

În Anglia aprecierea Bibliei de către tineret (și de către adulți) ne poate explica secretul forțelor spirituale și morale ale poporului englez.

Un preot român care a cunoscut și apreciat educația engleză afirma: "Numai educația englezilor la temelia căreia stă Biblia, te poate lămuri asupra mentalității lor; acești oameni nu citesc mult ,cunosc însă bine o carte; în tîlcuirea și aplicarea ei la nevoile vieții sînt unici. Cartea Sfîntă i-a ferit de relele legate de avere, tradiții împărătești și putere; ea le-a dat tăria economică și politică și mai mult decît toate <<caracterul>>".

Drd. Mihai FLOROAIA

Subiectele examenelor naționale, în variantă finală

Variantele finale ale subiectelor pentru examenele naționale au fost publicate de Ministerul Educației și Cercetării pe site-ul http://subiecte2007.edu.ro/, luni, 19 februarie. Inspectoratele Școlare Județene au obligația de a asigura accesul la variantele finale pentru elevii din unitățile de învățămînt care nu au conectare la Internet. Există două posibilități pentru realizarea acestui lucru: distribuirea pe suport de hîrtie, respectiv transpunerea conținutului variantelor pe CD și distribuirea sub această formă. Variantele finale de subiecte sînt destinate bibliotecilor școlare, unde vor putea fi consultate de fiecare elev în parte.

Fiecare Inspectorat Școlar, în funcție de specificul local și solicitările școlilor, va alege varianta optimă, astfel încît posibilele disfuncționalități să fie evitate.

Ministerul a interzis Inspectoratelor realizarea oricărui parteneriat cu edituri, în vederea multiplicării variantelor finale.

Subiectele pentru examenele naționale au fost supuse dezbaterii publice, între 16 ianuarie și 16 februarie, înaintea formulării variantelor finale. Serviciul Național de Evaluare și Examinare (SNEE) a primit observații privind forma și conținutul variantelor de subiect și a procedat la verificarea în vederea retușării acestora. Elevi, profesori, părinți, cercetători și jurnaliști au transmis 1317 mesaje dintre care 668 au avut un caracter general, 233 s-au referit la subiectele pentru Testele Naționale și 416 la cele pentru Bacalaureat. SNEE a operat 96 de modificări pentru Testele Naționale și 175 pentru Bacalaureat.

Modificările vizează unele elemente de conținut și de formulare, dar păstrează gradul mediu de dificultate și respectarea normelor de evaluare, în acord cu programele școlare în vigoare. Astfel, intervențiile în subiect au constat în corectarea erorilor de tehnoredactare, în simplificarea conținutului unor cerințe ale subiectelor pentru facilitarea rezolvării sarcinilor de lucru, în reformulări ale unor părți de subiecte, pentru diminuarea și echilibrarea gradului de dificultate. Au fost adăugate unele precizări sau detalii lingvistice, numerice, grafice pentru a se permite înțelegerea în profunzime a cerințelor de rezolvare a subiectelor.

Alături de variantele finale de subiecte, sînt publicate și eratele care cuprind modificări față de variantele inițiale. Serviciul Național de Evaluare și Examinare a realizat 100 de variante de subiect pentru fiecare disciplină de examen, din care, în ziua probei scrise, prin tragere la sorți, va fi ales numărul variantei de subiect. Subiectele au fost concepute în conformitate cu programele școlare și cu programele de examen, avîndu-se în vedere o cuprindere echilibrată a materiei studiate. Totodată, fiecare variantă conține probleme sau întrebări cu grade diferite de dificultate, pentru a permite evaluarea corectă a performanțelor candidatului. în termen cît mai scurt vor fi postate pe site indicații de rezolvare și răspunsuri pentru disciplinele de profil real.

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

FEBRUARIE 2007

În numerele anterioare au fost consemnate aniversările: N. Irimia, 1/1929; I. Gotcu, 2/1861; Simion Iordache, 2/1924; Gh. Vadana, 3/1931; Marcel Drăgotescu, 4/1934; Panaite Popovici, 9/1884; Leon Mrejeriu, 10/1879; Panaite Criveț, 12/1868; Otilia Cazimir, 12/1894; Gh. Dumitreasa, 12/1933; I. Didilescu, 13/1906; C. Grasu, 13/1937; Gh. Cădere, 14/1852; P. Zamfirescu, 14/1916; V. Spiridon, 14/1958; Melchisedec Ștefănescu, 15/1823; V.A. Urechia, 15/1834; I. Drăgan, 15/1886; I.C. Lămătic, 15/1931; V. Postolică, 15/1955; Mădălina Cucu, 15/1968; Eugenia Mrejeriu, 17/1879; P. Răscanu, 18/1846; Maria Toma, 19/1934; Th/ G. Dornescu, 21/1898; V. Gaboreanu, 21/1901; Sofia Burculeț, 21/1925; Harry Brauner, 24/1901; C. Burduja, 24/1906; C. Turcu, 26/1903; Elvira Gille, 27/1951; Iuliu Buhăescu, 28/1908.

- Și comemorările: 12/1998, Elena Crăciun; 19/1997, P. Zamfirescu.
- Februarie 2006, "Academica. Revistă de știință, cultură și artă editată de Academia Română" (lunar), a publicat excelentul studiu "Profesorul Moisil, deschizător de drumuri" de prof. Lucia Dobrescu- Purice, fiica profesorului pietrean Virgil Dobrescu și nora învățătorului pietrean Simion Purice.
- 10/1950, n. la Bozieni- Neamț, Alexandru Mihăilă, profesor de limba română în Neamț (1974- 1989). Acum jurnalist la București).
- 13/1932, acum 75 de ani, Mihail Jora, n. Roman, 1891, a prezentat la radio, emisiunea "Program pentru școlari", substanțiala conferință "Cîteva cuvinte despre George Enescu".
- 19/1991, în Sala Tapiseriilor a Muzeului de Artă din P. Neamț, a avut loc, în prezența unui mare număr de cadre didactice și elevi, simpozionul "Modelul cultural Vasile Conta", la care învățătorul- scriitor Mihai David- Ghindăoani, la 84 de ani, a argumentat convingător că ghindăoneanul Vasile Conta a plantat în România filozofia pură, autentică, cu formă (sistem) și fond (materialismul, fatalismul, unda- premergătoare teoriei cuantice etc.) A scris nu numai pentru români, ci și pentru spațiul cultural francofon. Și-a publicat lucrările atît în română cît și în franceză, la Bruxelles și Paris. A scris mai mult pentru viitor decît pentru prezent. Opera lui trăiește într-un prezent etern.

Prof. Traian CICOARE

DIRIGENȚIA - UN MOFT?

Dacă bine îmi amintesc, Platon afirma că "educația este cel mai frumos dar pe care îl poate omul". Acest dar, consider că este oferit copiilor în egală măsură de către familie și școală.

Familia este prima școală a valorilor, unde copiii învață credința, învață să distingă binele de rău, adevărul de minciună.

Conduc o clasă de elevi în clasa a VIII-a și constat de multă vreme că relațiile dintre părinți, armonia din familie lasă amprente adînci în viața lor afectivă, în convingerile și în comportamentul lor. Problemele și dificultățile prin care trec astăzi multe familii (sărăcia materială, neînțelegerile, conflictele dintre generații- care sînt mai acute ca niciodată, lipsa de preocupare pentru educație a părinților, diluează comunicarea tinerilor. Aș putea să exemplific fiecare caz în parte, dar păstrez anonimatul elevilor pentru a nu leza personalitatea lor. Elevii care fac parte din aceste familii au relații tensionate cu profesorii și colegii lor, au rezultate slabe la învățătură și sînt predispuși spre violență fizică și verbală. În această situație, multe din obligațiile părinților, în ceea ce privește educația sînt preluate de profesori și în special de diriginți. Consider, că dirigintele este al doilea părinte pentru un elev. Pentru a fi un bun diriginte cel mai bun lucru este să cunoști familia fiecărui elev, relațiile dintre membrii ei, pentru a găsi mijloacele adecvate educării lui.

Dacă un profesor- diriginte este foarte bine pregătit profesional, stăpînește psihologia elevilor la diferite vîrste, dacă are un simț al răspunderii profesionale, este conștiincios și prietenos cu elevii, va avea multe satisfacții în ceea ce privește educația elevilor.

Prof. diriginte Valerian PERCĂ

Legea învățămîntului, în dezbatere publică

Ministerul Educației și Cercetării a lansat spre dezbatere publică, la jumătatea lunii februarie, proiectul de Lege a Învățămîntului Preuniversitar, disponibil la adresa http://www.edu.ro/ (secțiunile Proiecte acte normative și Noutăți).

În luna octombrie a anului trecut, Ministerul Educației și Cercetării a lansat spre dezbatere publică proiectul de Lege a Învățămîntului Superior. În ceea ce privește Statutul personalului didactic, proiectul se află la Comisia de validare a Ministerului Educației și Cercetării, urmînd a fi supus, și el, dezbaterii publice.

♦ AMALGAM ♦ AMALGAM ♦ AMALGAM ♦ AMALGAM ♦ AMALGAM ♦ AMALGAM ♦

"Nimeni nu are nevoie de poet!"
(N. Stănescu)

Cînd vom înțelege totuși că fără el nu se poate?

"Femeile au asupra mea același efect pe mi-l produc elefanții: îmi place să-i privesc, dar n-aș vrea să-i am acasă"
(W. Filds)

Dacă aș locui la casă, un elefant nu mi-ar displace

"Detest femeile care cred că-și pot permite să arate neglijent numai pentru că sînt inteligente. Din fericire, nu am întîlnit o femeie inteligentă".
(Boris Vian)

Ce blasfemie! Eu am întîlnit cel puțin două: nevasta-mea și cea care citește aceste rînduri.

"Omul divinizează ceea ce-i depășește puterea de înțelegere".
(A. Beleaev)

Asta uneori. Că în rest neagă sau înjură strămoșește.

"Oamenii mari sînt ca niște insule pe care valurile le bat, dar nu le înecă".
(V. Bogrea)

Iar noi plutim ca niște plauri.

"Cine trăiește numai pentru el, trăiește numai pe jumătate.
(J. Delille)

Da, dar acumulează cît zece.

"Nemții îmbină cîrnații cu metafizica."
(C. Noica)

Dar acum toți sînt de soia.

"Cartea pe care o scrii este mai proastă decît cea pe care ai visat-o".
(O. Paler)

Cam așa e și cu femeile! (în iubire)

"Pentru a deveni o stea, trebuie să fii mai întîi o nebuloasă."
(Nietzsche)

De obicei mai mulți rămîn în primul stadiu.

"Putem face din școala românească cea mai mare uzină de creiere din Balcani."
(Noica)

Dar balcanicii ăștia le au cu șmecheriile, maestre, nu cu inteligența!

Nu-mi place să fiu contrazis decît de mine însumi."
(N. Manolescu)

Și cum dumnealui nu îndrăznește...

"Omul superior e cel care-i lasă pe ceilalți în încurcătură."
(P. Valery)

Și eu credeam că numai proștii ne lasă cu ochii în soare.

Culese de Dumitru RUSU

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

Prețul: 1 RON